

**predsednik
Henry B. Eyring**

prvi svetovalec
v Prvem predsedstvu

Evangelij naj gre iz srca v srce

Bog bo pripravljene ljudi pripeljal na pot svojih pripravljenih služabnikov, ki bi radi oznanjali evangelij. To se je zgodilo v vašem življenju. Kako pogosto se to zgodi, je odvisno od pripravljenosti vašega uma in srca.

Imam prijatelja, ki vsak dan moli, da bi srečal nekoga, ki je pripravljen sprejeti evangelij. S seboj nosi Mormonovo knjigo. Večer pred krajšim potovanjem se je odločil, da knjige ne bo vzel s seboj, temveč da bo namesto tega pri sebi imel misijonarske kartice. Toda ko je bil na tem, da odide, je prejel duhovno vodstvo: »S seboj vzemi Mormonovo knjigo.« Eno je dal v torbo.

Ko je med potovanjem k njemu prisledla ženska, ki jo je poznal, se je vprašal: »Ali je to ta?« Z njim se je spet peljala na poti nazaj. Pomislil je: »Kako naj začnem govoriti o evangeliju?«

Namesto tega mu je ona rekla: »Svoji cerkvi plačujete desetino, kajne?« Pritrdil je. Ona je rekla, da bi tudi sama morala plačevati desetino svoji cerkvi, vendar je ne. Nato je vprašala: »Kaj mi lahko poveste o Mormonovi knjigi?«

Pojasnil je, da je to knjiga svetih spisov, še ena priča o Jezusu Kristusu, ki jo je prevedel prerok Joseph Smith. Ker je bilo videti, da jo zanima, je segel v torbo in rekel: »Začutil sem, da moram s seboj vzeti tole knjigo. Mislim, da je za vas.«

Začela jo je brati. Ko sta se poslovila, je dejala: »O tem se bova še pogovarjala.«

Tisto pa, česar moj prijatelj ni mogel vedeti – ampak kar *je* vedel Bog – je bilo to, da je iskala cerkev. Bog je vedel, da je opazovala mojega prijatelja in se spraševala, zakaj ga njegova cerkev tako osrečuje. Bog je vedel, da bo vprašala o Mormonovi knjigi in da bo sprejela, da jo bodo poučevali misijonarji. Bila je pripravljena. Bil pa je tudi moj prijatelj. Tudi mi smo lahko pripravljene.

Pripraviti se moramo v umu in srcu. Ženska je slišala in si zapomnila besede o Mormonovi knjigi, Gospodovi obnovljeni Cerkvi in zapovedi, da Bogu plačujemo desetino. In v srcu je začutila začetek pričevanja o resnici.

Gospod je rekel, da nam bo resnico razodel v umu in srcu preko Svetega Duha (gl. NaZ 8:2). Večina ljudi, ki jih boste srečali, je šla skozi začetek teh priprav. Slišali ali brali so o Bogu in njegovi besedi. Če so v srcu dovolj odprti, občutijo, naj bo še tako malo, potrjevanje resnice.

Ženska je bila pripravljena. Bil pa je tudi moj prijatelj, sveti iz poslednjih dni, ki je Mormonovo knjigo preučeval. Občutil je pričevanje, da izpričuje resnico, in prepoznal je vodstvo Duha, naj jo vzame s seboj. Pripravljen je bil v umu in srcu.

Bog pripravlja ljudi, da sprejmejo naše pričevanje

o obnovljeni resnici. Potrebuje vašo vero in nato vaše dejanje, da neustrašno oznanjate to, kar je postalo tako dragoceno za vas in za tiste, ki jih imate radi.

Na oznanjevanje se pripravite tako, da se vsak dan zaposlite z evangelijskimi resnicami. Če boste spolnjevali zapovedi in spoštovali svoje zaveze, boste občutili pričevanje Duha in še več. Odrešenikove ljubezni do vas in do tistih, ki jih srečate.

Če boste naredili svoj del, boste imeli vse več prijetnih izkušenj s tem, da boste srečevali ljudi, ki so pripravljene slišati vaše pričevanje o resnici – ki pride iz srca v srce, iz vašega v njihovo.

NAUK TEGA SPOROČILA

Premislite o tem, da bi sporočilo prebrali z družino in se pogovarjali o zadnjih dveh odstavkih, v katerih predsednik Eyring govori o načinih, kako okrepiti pričevanje. Z družino se pogovarjajte o pomembnosti tega, da takrat, ko oznanjamo evangelij, pričujemo. Otrokom v družini zna biti v pomoč igra vlog, kako naj pričujejo prijateljem.

MLADINA

Ko vemo, kaj reči

Če se vam zdi, da o evangeliju ne veste dovolj, da bi o njem govorili drugim, naj vas potolažijo naslednje obljube iz svetih spisov:

Gospod je rekel, naj povzdignemo glas k tem ljudem in govorimo besede, ki nam jih bo dal v srce, in pred ljudmi ne bomo zmedeni, kajti dano nam bo prav tisto uro, prav tisti trenutek, kaj naj rečemo (gl. NaZ 100:5–6).

»Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.« (Jn 14:26)

To so velike obljube, a če jih hočemo prejeti, moramo narediti svoj del. V naslednjem sporočilu nas je predsednik Eyring učil kako: »Pripravite se na oznanjevanje [evangelija], tako da svoj um vsak dan zaposlite z evangelijskimi resnicami.« Kaj lahko naredite, da boste svoj um zaposlili z evangelijskimi resnicami?

OTROCI

Pripravite se na oznanjevanje

Predsednik Eyring pravi, da je pomemben način za to, da se pripravimo na oznanjevanje evangelija, to, da svoj um zaposlimo z evangelijskimi resnicami. Ali lahko navedete nekaj stvari, ki bi jih lahko naredili, da bi se pripravili na oznanjevanje?

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v ZDA. V angleščini odobreno: 6/11. Prevod odobren: 6/11. Prevod sporočila *First Presidency Message, September 2012*. Slovenian 10369 177

vera, družina, pomoč

Posebne potrebe in služenje

Gradivo preučite in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite tista vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja.

»**P**otrebe drugih so vedno navzoče,« je dejal predsednik Thomas S. Monson, »in vsak lahko naredi nekaj, s čimer komu pomaga. [...] Naše življenje ima le malo smisla, če ga ne izgubimo v služenju drugim.«¹

Kot obiskujoče učiteljice iskreno lahko spoznamo in vzljubimo vsako sestro, ki jo obiskujemo. Tistim, ki jih obiskujemo, bomo služile spontano zaradi ljubezni do njih (gl. Jn 13:34–35).

Kako lahko spoznamo duhovne in posvetne potrebe svojih sester, zato da jim lahko služimo, ko je potrebno? Kot obiskujoče učiteljice smo upravičene do tega, da prejmemo navdih, če molimo o tistih, ki jih obiskujemo.

Zelo pomembno je tudi, da smo s svojimi sestrami redno v stiku. Obiski, telefonski klici, spodbudno sporočilo, e-pismo, če sedimo ob njej, iskrena pohvala, če pridemo do nje v cerkvi, ji pomagamo v trenutkih boleznin in stiske in druga dejanja pomoči, vse to nam bo pomagalo, da bomo pazile nanjo in druga drugo krepile.²

Obiskujoče učiteljice se prosi, da poročajo o blaginji, vsakršnih posebnih potrebah sester in kako jim služijo. Takšna poročila in naše služenje sestram nam pomagajo nazorno pokazati, da smo učenke.³

Iz svetih spisov

Jn 10:14–16; 3 Ne 17:7, 9;
Mor 6:3–4

Iz naše zgodovine

Medsebojno služenje je bilo vedno v samem bistvu obiskujočega poučevanja. S stalnim služenjem prinašamo prijaznost in prijateljstvo, ki presegata mesečne obiske. Tisto, kar šteje, je naša skrb.

»Moja želja je, da bi sestre rotila, naj prenehajo skrbeti glede telefonskega klica ali četrtletnega oziroma mesečnega obiska,« je rekla Mary Ellen Smoot, trinajsta generalna predsednica Društva za pomoč. Prosila nas je, naj »se raje osredotočimo na to, da skrbimo za blage duše«⁴.

Predsednik Spencer W. Kimball (1895 – 1985) je učil: »Bistvenega

pomena je, da v kraljestvu drug drugemu služimo.« Vendar se je zavedal, da ni potrebno, da bi bilo vse služenje junaško. »Tako pogosto je naše služenje preprosta spodbuda ali ponujena [...] pomoč pri vsakdanjih opravilih,« je dejal, »toda kako veličastne posledice lahko izhajajo [...] iz teh majhnih, vendar namernih dejanj!«⁵

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, Kaj sem danes za koga naredil?, *Liahona*, nov. 2009, str. 85.
2. Gl. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010, 9.5.1.
3. Gl. *Handbook 2*, 9.5.4.
4. Mary Ellen Smoot, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 117.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 2006, str. 82.

Kaj naj naredim?

1. Ali si prizadevam za navdih, da bi vedela, kako se odzvati na duhovne in posvetne potrebe vsake sestre, ki mi je dodeljena, da pazim nanjo?
2. Kako sestre, za katere skrbim, vedo, da pazim nanje in na njihove družine?

Več o tem na reliefsociety.lds.org.